

HALK OZANI

Sazıyla, sözüyle ve dergisiyle halkın hizmetinde



"Türkü söylemeyen, türkülerini sevmeyen insanı eksik buluyorum."

Ruhi Su



Haydar

DİL BİLMEZ OLDUK

Yurttan göç başladı, ekmek uğruna
Kurtuluştur diyen sarıldı buna
Hasreti, gurbeti bastı bağrına

Dil bilmez olduk
Yol bilmez olduk
Hal bilmez olduk

Uzaktan seyreden gören imrenir
Bilmez ki günbe gün ömür tükenir
Makina başında emeğim yenir

Dil bilmez olduk
Yol bilmez olduk
Hal bilmez olduk
Kimin yüzünden

Emekçi'yim neden batmışız göze
Zulüm göz dikmiştir emeğimize
Şimdi pis yabancı diyorlar bize

Dil bilmez olduk
Yol bilmez olduk
Hal bilmez olduk
Kimin yüzünden

H A L K O Z A N I

Sorumlusu : Ozan EMEKÇİ
Yayınlayan : YABANEL YAYINLARI
Yazışma adresi : Yabanel Yayınları
Oranienstr. 188
D-1000 Berlin 36
Tel : 030/65 74 21

S U N U

Alışılmıştır, her dergi çıkarken ilk sayfasını neden çıkıyoruz sorusunun cevabına ayırır. Doğrusuda budur zaten. Yeni gelen kendini tanıtmalıdır. Gerçi laftan çok işe bakılır ya, okuyucuyla kaynaşma açısından birkaç söz söylemekte de fayda görülür.

Son yıllarda, özellikle halk ozanlığı geleneğinin güçlü temsilcilerinden AŞIK VEYSEL'in ölümünden sonra bir takım çevreler onunla birlikte HALK OZANLIĞI'na da gömmek istediler. Oysa bu çaba nafiyledir. Halk var oldukça onun ozanı da çalıp söyleyecektir. Onlarca ozan yetiştirmiş bu dertli ve onurlu halk kim bilir daha nicelerine can verecektir?

Aşık Veysele'i son halka olarak görenler, milyonlara hitabeden MAHSUNİ'yi, halk şiirini sosyalist bir özle köyden kasabaya-şehire, giderek üniversite salonlarına kadar götüren İHSANİ'yi yok mu sayarlar acaba?

Amacımız SUNU yazısında günümüz ozanlarının varlığını, yokluğunu tartışmak değil. HALK OZANI yayın yaşamında kem gözlere bu gerçeği göstermeye uğraşacaktır.

Dergimizde ozanlara sadece övgüler yer almayacak, eleştiri yazılarına da gelişmenin kaçınılmaz unsurları olarak yer verilecektir.

Tatıtma yazılarıyla, ozanların yeni çalışmalarına dikkat çekilecek ve halk müziğimizle köprüler kurulacaktır.

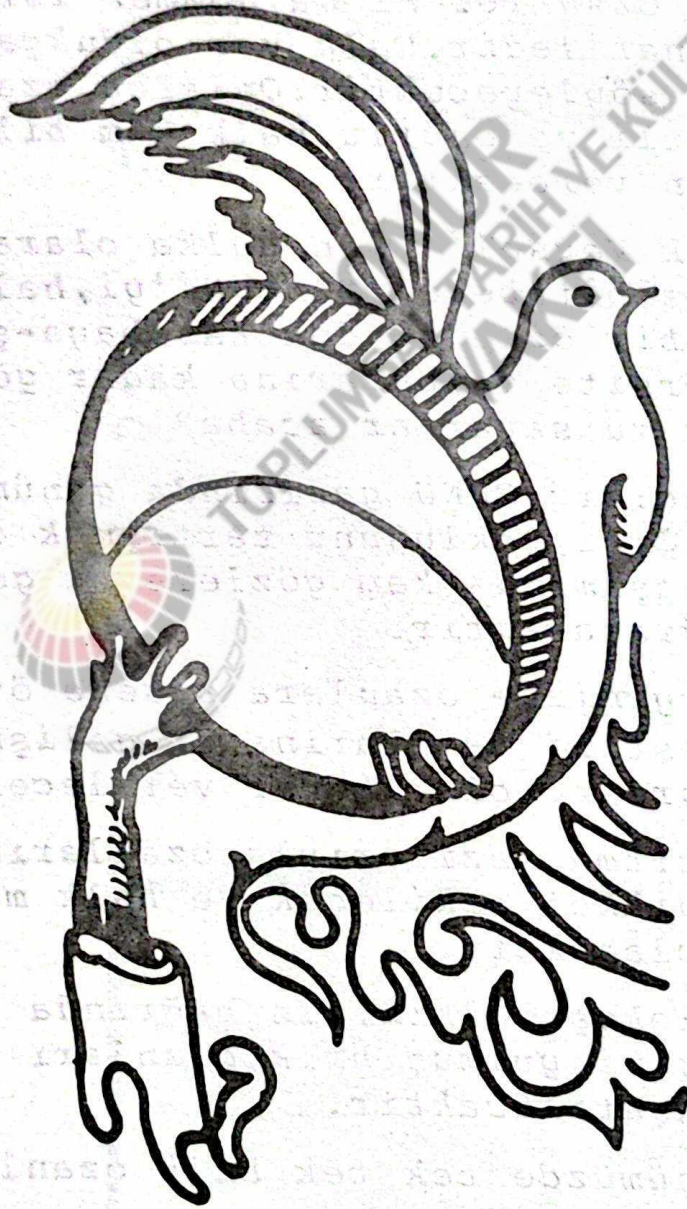
Çilekeş halkımızın bağrında yetişmiş, hayata gözlerini yummuş halk ozanları anılarak gönlümüzde yaşatılacaktır.

Günümüzde tek tek halk ozanlarının ve

ozanlığın durumu üzerine bir tartışma yoğunlaştırılacak, bu konuda başta yurtdışında yaşayan ozanların olmak üzere tüm düşünen insanların düşünceleri yayınlanacaktır.

Devlet kurumlarının destek bir yana, yasakladığı, aydın çevrelerin bir kısmının Vey-sel'le birlikte toprağa gömdüğü(!) dar bir konuda kendini sınırlamak isteyen dergimiz yaptığı işin ilk oluşuna ve zorluğuna rağmen yayın yaşamına atılmaktadır. Dostların desteği gücümüze güç katacaktır. İşte ilk sayımız... Merhaba!..

H A L K O Z A N I



Menzil almak isterisen
Gönül sabreyle sabreyle
Dosta ermek isterisen
Gönül sabreyle sabreyle

"ÖLÜM ADIN KALLEŞ OLSUN"

Enver GÖKÇE

ERZİNCAN-TERCAN ELLERİNDEN BİR GÖNÜL
OZANI ARAMIZDAN AYRILALI ÜÇ YIL OLUYOR...

Aşık DAİMİ adıyla tanınan İsmail Aydın 1932 yılında Erzincan'ın Tercan ilçesinde hayata gözlerini açar.Çok küçük yaşta cura çalmaya başlayan DAİMİ'yi kendi deyiimiyle "yaşlılar sazlı-sözlü toplantılarına beni kucaklarında götürür, getirirlerdi".Biraz büyüdükten sonra çöğür deni-oniki telli yöresel saza merak duyan DAİMİ cura çalmayı bırakıp çöğür çalmaya başlar.Onüç yaşına kadar Erzincan ve yöresinde yaşayarak ozanlık geleneğini ve köklü halk kültürünü öğrenmeye çalışır.Ondört yaşına geldiğinde halk bilimine ve müziğine gönül vermiş ve büyükleri geçmiş Muzaffer SARISÖZEN tarafından radyoevine davet edilir ve ilk olarak DAİMİ oniki telli sazıyla bir deyiş okuyarak geleceğe yönelik ilk adımını atar.

Aşık DAİMİ'nin bu adımı atabilmesinde ve geliştirebilmesinde halk ozanı Davut SULARİ'nin emeğini burda aramak yerinde olur.

Daha sonra İstanbul'a yerleşen DAİMİ sanat çalışmalarını 1983 yılına kadar burada sürdürür.Kısaca yaşam öyküsünü vermeye çalıştığımız bu gönül ozan 15 Nisan 1983 tarihinde İstanbul'daki evinde geçirdiği bir beyin kanaması sonucu hayata gözlerini yumar.

Hasan KUZU

MADEM Kİ BEN BİR İNSANIM

Kahinatın aynasıyım
Madem ki ben bir insanım
Hakkın varlık deryasıyım
Madem ki ben bir insanım

İnsan hakta, hak insanda
Arıyorsan bak insanda
Çok marifet var insanda
Mademki ben bir insanım

Tevrat'ı yazabilirim
İncil'i dizebilirim
Kuran'ı sezebilirim
Mademki ben bir insanım

Bunca temenni dilekler
Vız gelir çarkı felekler
Bana eğilsin melekler
Madem ki ben bir insanım

Daimi'yim harap benim
Ayaklarda turap benim
Aşk ehline şarap benim
Madem ki ben bir insanım

YAKIŞIR MI

Gel gardaşım ayrı gezme
Kula kulluk yakışır mı
Zalıma boynunu eğme
Kula kulluk yakışır mı

Fırsat sizde bile bile
Dura dura döndük sele
Yirminci asırda hele
Kula kulluk yakışır mı

Akarsu darda kalsa da
Dünya halkı hep ölse de
Bunun sonu ip olsa da
Kula kulluk yakışır mı

Muhlis AKARSU



HALK OZANI ŞAH TURNA İLE YABANELDE BİR SÖYLEŞİ

Konuşan: Mustafa Demir

-Şah Turna, Anadolu'nun küçük bir köyünde başlayan, bugün metropol bir şehir olan Batı Berlin'de sürüp giden halk ozanlığı yaşamınızı bize özetler misiniz? Türkü söylemeye, saz çalmaya ne zaman ve nasıl başladınız?

-Ben 1950 yılında Sivas'ın Gürün kazasının Kaynarca Köyü'nde doğdum. Doğduğumda ben de herkes gibi, doğalyı ve insanları görebiliyordum. Fakat üç yaşında kızamık ve çiçek karışımı bir hastalığa yakalanarak her iki gözümü de kaybettim. O dönemdeki Türkiye'nin durumu malum. Ailem yoksul olduğundan dolayı büyük şehirlere tedaviye götüremiyorlar, kasabada da tedavi yapılamıyor.

Yedi yaşında türkü söylemeye ve müziğe ilgi duymaya başlıyorum. O zamanlar köye dedeler gelir, cemlerde bana türkü söyletirlerdi. Bu arada babam bana yaşamış halk ozanlarının deyişlerini okurdu. Özellikle Pir Sultan çok okunurdu. Ben de o türkülerini ezgileriyle ezberlerdim. On yaşına geldiğimde babamdan bana bir saz almasını istiyordum. Babam önce terettüt içindeydi. Görmeyen gözlerle acaba saz çalmayı öğrenebilir miydim?

Birgün babam beni Malatya'da tanıdığı Ziya Aykut adında bir doktora götürdü. Ben doktora; "göz istemiyorum, saz isterim" deyince, doktor babama "bu kızın yüreğinde gözünden çok, saz çalma tutkusu yatıyor, buna bir saz al" diyor. Daha önce dedelerde bana bir saz alınması için ısrar etmişlerdi, babam sattığı atın parasıyla Malatya'da sazıcı Cafer Bakır'dan küçük bir cıra satın aldı.

Önce kendi köyünden köylüler beni dinlemeye geliyorlardı. Daha sonraları diğer köylerin

cemlerine de çağrılıyor ve deyişler okuyordum. Halkın bana gösterdiği sıcak ilgi beni kendi türkülerimi yapmaya yönlendiriyordu. Böylece halk ozanlığım başlamış olacaktı. O zaman 12-13 yaşlarındaydım. İlk parçam şöyleydi:

Turna ile sohbetteyiz bakalım
Ağrıyor gözlerim, gör turna turna
Derununda yaren yoktur tabibin
Elinle yararı sar turna turna

Turna yarelendi akıyor kanı
Yaralı yaralı gezer cihani
Yıkılsın feleğin çarkı devrani
Hergün işin feryat zar turna turna

Şah Turna'nın felek yaktı özünü
Üç yaşında aldı iki gözünü
Görenedin ay güneşin yüzünü
Dünya başa zindan dar turna turna

Bu parçam köylülerimce ilgiyle dinlenirdi. Gerek ailem gerekse köylülerim türkülerime aşırlardı. Bende türkü çalmak öyle bir tutku haline gelmişti ki, geceleri rüyalarımda türkü söyler olmuştum. Uyanır gecenin bir yarısı saz çalardım. .

Köyüm ve yakın köylerdeki cemlerin dışında ilk defa Sivas'ta valilikçe düzenlenen, Aşık Veysel'in ve Sivas'lı diğer halk ozanlarının katıldıkları bir festivale çağırıldım. Üç gün süren festivalin sonunda valilik beni bir yazıyla kutladı.

Daha sonraları sadece çevremde değil, Türkiye'nin bir çok yerinde türkülerim dinlenir, adım duyulur olmuştum. Bir gün Aşık Mahsuni ile Osman Dağlı çıkıp geldiler. Mahsuni ile bu ilk görüşmemizde sabaha kadar atıştık. Saz çalıp türkü söyledik. Türkülerimiz karşılıklı birbirimizi yüceltme deyişleriydi.

27 Mayıs ihtilalinden sonra Hacı Bektaş Veli türbesinin ilk açılış törenine katıldım. Bilindiği gibi her yılın 16 Ağustosunda Hacı Bektaş Veli'yi anma törenleri yapılır. Üç gün süren bu törenlerde Türkiye'nin her bir köşesinden gelen insanlara ozanlar türküler çalıp söylerler. Bu törenlere ilk katılışımda şu kıtayı okuduğumu hatırlıyorum.

Dergahına geldim niyaz eyledim
Göster cemalini pir Hacı Bektaş
Hakikatı tam özümde söyledim
Ağlıyor gözlerim zar Hacı Bektaş

O zamanlar iltica edebiliyordum. Yani aniden duruma göre, içimden geldiği gibi türkü söyleyebiliyordum.

Daha sonraları babam ve annemle birlikte Ankara'ya gittik. Zaten ben her yere babamın ve annemin refakatinde gidiyordum. Ankara'da tanıdıklarda kalıyor ve ceme, sohbete devam ediyorduk. Bu arada Neşet Ertaş ile tanıştım. Ankara'da Osman Özdenkçi'nin tavsiye ettiği bir sazı aldım. Bu Malatya'da alınan küçük curayı saymazsak ilk sazımdı. O zaman Neşet Ertaş'ın önerisiyle Şah Turna Abdal adıyla "Turna ile sohbetteyiz" adında Ankara Radyosu'nda bir program yaptım...

Bir çok halk ozanının katıldığı, Ankara'da yapılan ilk büyük geceye çocuk yaşta bende katıldım. Gecede Ruhi Su, Mahsunî, Can Yücel, Aşık Veysel, Çırakman, Aziz Nesin, Yaşar Kemal, İhsani, Kul Hasan, Kul Ahmet gibi sanatçılar da katılmışlardı...

Bu gecelerde halkın ve aydınlarımızın gösterdiği ilgi bana ilk plağımı yapma cesareti verdi. Altı ay sonra plak şirketi benden ikinci plağı okumamı istemişti. Plak dolduruldu...

Bu arada Neriman Altındağ Tüfekçi ve Nida Tüfekçi tarafından "turna türküleri" üzerine

hazırladıkları proğramda İstanbul Radyosu'nda bana da yer verdiler. Bu iki sanatçı benim radyo evine alınmamı istiyorlardı.

1968 de Ankara'ya temelli taşındık. Ankara'da aydın insanlarla tanıştım ve köyle şehiri kıyaslamaya başladım. Artık insanların sakat kalıplarının, kör oluşlarının kaderden olamayacağını düşünüyor, halkın dertlerini dile getiren türküler söylüyordum.

-Buraya bir örnek alabilir miyiz?

Çiçek, kızamıktan kör oldu gözüm
Okulu yok, yolu yoktu köyümün
Yılda olsun sağlıkçılar gelmezdi
Okulu yok, yolu yoktu köyümün

Şikayetim yoktur benim feleğe
İsyan ediyorum paşaya beye
Gerçekleri haykırırım dünyaya
Okulu yok, yolu yoktu köyümün

Şah Turna'yım der ki Sivas'tır ilim
Kazamız Gürün'dür Kaynarca köyüm
Assalar gerçekten ayrılmaz dilim
Okulu yok, yolu yoktu köyümün

Şunu burda belirtmekte fayda görüyorum. O sıralar halk ozanlarının çıkarttığı plaklar, halk tarafından paylaşılıyordu. Mahsuni, Davut Sulari, Daimi, Fevzullah Çınar, İhsani, Çırakman, Kul Ahmet, Kul Hasan... Dursun Cevlani çok dinlenenler arasındaydılar.

Beni etkiliyen iki önemli kaynağa değinmek istiyorum. Biri, Ankara'da tanıştığım Halil Öztoprak; O, bana insanın önemini, değerini sık sık anlatırdı. İkinci kaynak; o zamanki TİP. üyesi Aşık İhsani idi. Onun aracılığıyla bir çok aydınla tanıştım. İhsani de bana işçi sınıfının önemini, değerini, dünyaya bakışını anlatırdı.

Bu arada bazı dostlar bana marksist eserle-

ri okudular.Bir çok konsere çağırıldım.Bilindiği gibi ülkemiz 12 mart askeri darbesiyle karşı karşıya kaldı.

1972 de Tunceli'nde yaptığımız konserden Kar's'a gelip otele yerleştik,birde polis kapıyı çaldı.Benim Tunceli konserinden dolayı tutuklandığımı söyleyerek annemle birlikte karakola götürdüler.

-Tutuklanmanıza neden olan türkü hangisiydi?

Yıllar yılı boyun eğdin açaya
Ezildiğin yetmiyor mu vatandaş
Her zaman ağladın güldürmediler
Üzüldüğün yetmiyor mu vatandaş

Köye gelip tefeciler sömürüyor
Canavarlar kemiğini kemiriyor
Yine kırat zevke düşmüş kişniyor
Atıldığın yetmiyor mu vatandaş

Zengin isen yaraların sarılır
Yoksulusan gönül telin kırılır
Doğru söylen darağacı kurulur
Asıldığın yetmiyor mu vatandaş

Bu geri fikirler bize çok tuzak
Uyan vatandaşım uykuyu bırak
Şah Turna'yım birleşelim,haykırak
Horlandığın yetmiyor mu vatandaş

Halktan insanlar başkomsere müracaat ederek benim yerime karakolda yatacaklarını,mahkemeye kadar serbest bırakılmamı istemişler.Onbeş gün o karakol,bu karakol dolaştırıldık.Yiğit annem de benimle birlikte aynı çileleri çekti.Kars Hapishanesi'nde halk bizi hiç yalnız bırakmadı.Annemle olsun,benimle olsun yakın,sıcak ilişkiler kuruldu.Bu beni çok duygulandırmıştı.Kar's'tan Diyarbakır'a kollarıma kelepçe takıp dört jandarmayla gönderdiler.O zamanki durumu şu türkümde dile getirdim.

Tunceli amirin adı İlyas'tı
Sıkıyönetime ihbarı bastı
Karsın polisleri yolumu kesti
Ağlıyor, ağlıyor anam ağlıyor
Bütün analara selam yolluyor.

Koluma vurdular demir kelepçe
Anam üzülüyor çekiyor acı
İfademi bir bir yazdırdı savcı
Ağlıyor, ağlıyor anam ağlıyor
Bütün analara selam yolluyor

Şah Turna'nın kârı boğazına yetmez
Anamın dertleri benimle bitmez
Benim için evle hapis farketmez
Ağlıyor, ağlıyor anam ağlıyor
Bütün analara selam yolluyor
Beklediğimiz günler ne zaman diyor

Diyarbakır askeri cezaevinde bana çok kötü davrandılar. Önce benim körlüğüme inanmayarak askeri bir doktora muayene ettirdiler. Diyorlardı ki, "bu parçaları senin yazman için tahsil yapman lazım." Sonra beni bu fikirleri kimden öğrendiğimi söylemem için sıkıştırmaya başladılar. Oysa o zamanlar ben siyasal meseleleri fazla bilmiyordum. Onların kötü davranışları beni sol siyasi fikirlerle daha çok ilgilenmeye itmiştir.

Mahkum arkadaşlardan diğer mahkumlara da işkence yapıldığını duymuşumdur. Örneğin Leyla Nükte Üner savcı Yaşar Değerli'nin her akşam İbrahim Kaypakkaya'ya işkence ettiğini anlatmıştı. Zaten anlatılanların dışında, geceleri uyuyamazdım. Zira sabaha kadar işkence edilenlerin seslerini duyardık. Çok huzursuzduk.

Çıktıktan sonra bir çok konsere katıldım. Fakat hemen her konserin sonunda tutuklanıyordum. 1974 te ATÖF'ün çağırılışı olarak Almanya'ya gelmek istedim, fakat pasaport vermediler. Türkülerimden DGM beni 12 yıla mahkum etti. Avukatı

4
larım Uğur Alacakaptan, Halil Sıtkı Güllüoğlu,
ve Mükerrer Erdoğan bu karara karşı çıkarak yo-
ğun bir kampanya açtılar. Yurtdışında ise Yaşar
Kemal ile Abidin Dino Uluslararası Af Örgütü'nün
bir toplantısında benden bahsederek serbest bı-
rakılmam için bir kampanya başlatıyorlar... Yurt-
ta ve yurtdışında sürdürülen bu protestolar so-
nucu serbest bırakıldım.

Gelecek sayımızda Almanya'ya geliş
ve yeni gelişmeler üzerine söyle-
şimizi sürdüreceğiz.

M.D.



ÖZGÜRLÜK İÇİN

Zulmü çoktur bazen buraların
Çiçek açmaz viranedir bağlarım
Madem özgür isem neden ağları
Bize villalarda gülen gülene

Biz çok gördük kürsülerden palavralar atanı
Düşünmezler aç acına çırıl çıplak yatanı
Ağalar mı kurtaracak vatani
Bu güzel yurdumu bölen bölene

Yeter babam yeter yakamızı yeter gayri yediğin
Emperyalistlerden almışlar öçüt
İdam sehbasında asılan yiçit
Bak özgürlük için ölen ölene

MEHMET ERDOĞMUŞ

ZOR



Aşık Turabî'ye yakarış

Yağdı ömrümün dağına
Kış gelmeden kar Turabî
Girmeden gençlik çağına
Ne haldeyim gör Turabî

Ekin oldum biçilmedim
Derya oldum içilmedim
Bir yol oldum geçilmedim
Hep denildi dar Turabî

Kimi dede kimi hacı
Halktadır halkın ilacı
Gör ki çektiğim bu acı
Yüreğime kor Turabî

Kul olurum hiç kul kula
Arayıpta yolun bula
Artık adam olmak bile
Dile kolay zor Turabî

Ezeli gütü davayı
Seninle sevdi dünyayı
Yıktın kurduğum binayı
Yenisini kur Turabî

EZELİ DOĞANAY

Y A Z I N

Kültür ve Sanat Dergisi

Mainzer Landstr.:147,D-6000 Frankfurt/M

P A R A N T E Z

Yazın ve Sanat Dergisi

Berlin Halkevi-Adelbertstr.23/a,D-1000 Berlin36

Pir Sultan Abdal'dan

SUNAM



Sa-bah-tan ce — ma — lin
sey—ran ey — le — dim,
gö — nül — ler pe — ri — şan
e — lin — den se — nin.
ni — ce bek — li — ye — yim.
gur — bet el — ler — de,
hiç bi — lir yok — mu — dur,
ha — lin — den su — nam
ha — lin — den su — nam
ha — lin — den su — nam.

Sabahtan cemalin seyran eyledim
Gönüller perişan elinden sunam
Nice bekleyeyim gurbet elleri
Hiç bilir yokmudur halinden sunam
Sen seher yelisin gider gelmezsin
Gelirsen de bize baki kalmazsın
Seni uçuranlar murat almasın
Seni kim uçurdu gölünden sunam

Pir Sultan Abdalım cemalin güzel
Aradım bulmadım bir haber yazar
Şimdi senin ismin cennette gezer
Kalma bizim için yolundan sunam

ARKADAŞ

Toparlanın kardeş bacı
Görünüyor yol arkadaş
Hakikat bu gerçek acı
Sovan olmaz bal arkadaş

Ekmeğine el uzandı
Çoğu bunu kader sandı
Sen çalıştın bey kazandı
Bu nasıl bir hal arkadaş

Kırıyorlar gururunu
Sormuyorlar hatırını
Alın teri göz nurunu
Koma hakkın al arkadaş

Kemteri'yim burda kalmaz
Çekeriz çilemiz dolmaz
Elin yurdu mekan olmaz
Kovmazlarsa kal arkadaş

KEMTERİ

DOĞA KANUNU

Gayrı benim sazım düzen mi tutar
Eşik ayrı durur tel ayrı ayrı
Aslan yatağında tilkiler yatar
Topallar, körler, kel ayrı ayrı

Sorsak kendimize acep biz neyiz
Önden yürüyenler bıraktılar iz
Kükredik, köpürdük yıktık bendi biz
Dere ayrı akar, sel ayrı ayrı

Bir çınarın dalı kolu oldu mu
Ağaç diktir dallar eğer boynunu
Tabiat ürünü, doğa kanunu
Yaprak ayrı durur, dal ayrı ayrı

Kemteri fidanda olmuştur gazel
Gönlüm insanlığa dönmüştür ezel
Birlik, beraberlik, kardeşlik güzel
İstersen uzakta kal ayrı ayrı

KISA TANITIMALAR

Doyum olmaz muhabbete...

Bir çoğumuzun bildiği gibi, son yıllarda halk müziğimizde önemli bir gelişme oldu, oluyor.

Bu gelişmede önemli yeri olan Arif SAĞ, Musa EROĞLU, Yavuz TOP ve Muhlis AKARSU'nun ortak çıkarttıkları MUHABBET 1,2,3 adlı müzik kasetlerini burada anmak yerinde olur.

Yüzyıllardır sürüp gelen halk müziğimizi çok güçlü bir şekilde sunan bu dört bayrak isim aynı zamanda "sazın devri geçmiştir" diyenlere usta ellerde tellerin neler döktürebildiğini göstermiyor mu?

Gönülden gönüle...

Yine halk müziğimizin üç değerli ismi olan Ali Ekber ÇİÇEK, Mehmet ERENLER ve Muhlis Akarsu'nun çıkarttıkları yeni bir kaset var. Kaset halk türkülerimizi yabanelde gönülden gönüle taşıyor..

İki saz, iki söz...

Yüzyıllardır halkın ezilmişliğini günümüzde saziyla, sözüyle dile getiren halk ozanları Mahsunî ŞERİF ve Muhlis AKARSU'nun çıkarttıkları İKİ SAZ, İKİ SÖZ adlı müzik kaseti de halk müziğimizde son zamanlarda gözlemlenen gelişmelerin başka başarılı bir örneği...

Ayrıca bu güçlü iki halk ozanının biraraya gelerek, saz ve seslerini birbirine katarak kolektif bir ruhla halka daha güçlü seslenişlerinin yeni ilk örneği...

Dileğimiz, bu örnek davranışın yabanelde yaşayan ozanlarımıza da yansmasıdır.



HAMAL ALİ

Nasır mı tuttu bellerin
Hamal Ali, Ali Emmi
Bilirim kötü hallerin
Hamal Ali, Ali Emmi

Hergün üç paket birinci
Akşam olur basar sancı
Ne zaman doğdu yedinci
Hamal Ali, Ali Emmi

Sermayesi alın teri
Hergün sızılar bir yeri
Mezardadır diri diri
Hamal Ali, Ali Emmi

Der Emekçi gayrı övün
Sana iş bulundu sevin
Mezarcılık son görevin
Hamal Ali, Ali Emmi

EMEKÇİ

MECBUR ETTİ

Ayrı düştüm vatanımdan elimden
Servetim yok sermayem yok elimden
Bilmiyorlar yoksulların halinden
Almanya'ya mecbur etti fakirlik beni

Gözüm kaldı vatanımın yolundan
Kimse bilmez fakirlerin halinden
Çekmem bu hasreti gelse elimden
Almanya'ya mecbur etti fakirlik beni

Seyfili'yim vatan bana çok uzak
Seyha olup kısmet peşinde gezek
Kimi kömür yakar, bizde yok tezek
Almanya'ya mecbur etti fakirlik beni

SEYFİLİ

Sevda ve Kavga Türküleri 4 ...

Sadık Gürbüz'ün son kaseti SEVDA VE KAVGA TÜRKÜLERİ 4 adıyla Batı Berlin'de çıktı.

Emeğin Türküsü...

Ozan Haydar Korkmaz yeni kasetinde "Enver Gökçe'nin anısına EMEĞİN TÜRKÜSÜ'nü" söylüyor.

Kasette ozanın kendi türkülerinin yanı sıra, Enver Gökçe, Fethi Savaşçı, Yüksel Pazarkaya'nın şiirleri de türküleştirilmiş. Pir Sultan Abdal ve Karacaoğlan'dan da parçalar var EMEĞİN TÜRKÜSÜ'nde...

Yüzyıllardır yaşayan türküler, yurdumuzun kahırlı ve onurlu şairi Enver Gökçe, yabanelde şiir üreticileri ve ozanın kendisi birarada sunuluyor dinleyicilere.

Kasetin kapağı özenle ozan tarafından hazırlanmış.

Anayurdum Türkiye...

Bir kaç yıllık aradan sonra Halk Ozanı Şah Turna yeni kasetini çıkarttı. ANAYURDUM TÜRKİYE adlı kasette, uzun havalar, ülkemiz sorunlarına yönelik türküler ve yabanelde yaşayanları anlatan parçalar yer alıyor.

Kasetin müzik yönetimini Derdiyoklar üstlenmişler.

ANAYURDUM TÜRKİYE ozanın yeni bir denemesi denebilir.

Umudumuz Anadolu...

Kerem Nidal'in UMUDUMUZ ANADOLU adlı kaseti çalkalı çok oluyor. Gerek içerik, gerekse müzik açısından ilginç buluyoruz.

Acaba, kasetin başına o seminer yazısını okuma masa olmaz mıydı?



Türkülerde Çiçeklenen RUHİ SU...

Köln Türkiye Öğretmenler Derneği 21.12.1985 tarihinde başarılı bir Ruhi Su'yu anma gecesi düzenledi. Gecedeki konuşmalar ve müzikler bir kaset olarak satışa çıkarıldı.

Türkülerde çiçeklenen Ruhi Su'da kendi sesinden görüşleri ve türküleri, yazar Fakir Baykurt'un, Profesör Server Tanilli'nin, gazeteci Osman Okkan'ın konuşmaları ile Renan Demirkan, Ali Rıza, Nedim Hazar ve Yarinistan, Orhan Temur ve THM Saz Topluluğu, Melike Demirağ, Tahsin İncirci, Kreuzbergli Dostlar ve Sema, Fuat Saka ve Tülay German müzikleriyle sunuluyor dinleyicilere.

BİR DÜŞÜNCE

Yine sardı yüreğimi
Bir düşünce, bir düşünce
Dalgın, dalgın gurbet ele
Bir düşünce, bir düşünce

Geçen günler geri gelmez
Hayalinden hiç silinmez
Hatırın soran olmaz
Bir düşünce, bir düşünce

Bu ayrılık ömre zarar
Kavuşmaya umudum var
Tel tel şu saçlarıma kar
Bir düşünce, bir düşünce

Haksızlığa baş kaldıran
Yoksulu il il gezdiren
Haydar'a sazi çaldıran
Bir düşünce, bir düşünce

Haydar Korkmaz

GÖÇMEN İŞÇİ

Her tarafta hor görülen
Senin adın göçmen işçi
Kader deyip boyun eğme
Senin adın göçmen işçi

Ne bir pazar ne bir bayram
Sanma patron sana hayran
Gücün varsa durma dayan
Nasır elli göçmen işçi

Tarlan kaldı yurtta ıssız
Sürek öküzler sahipsiz
Fabrikalarda akortsuz
Günün geçmez göçmen işçi

Para için bunca çaba
Özgürlük bu mu acaba
Sınıfın için bir kavga
Vermiyon mu göçmen işçi

Haydar Korkmaz göçmen işçi
Ana işçi baba işçi
Alman, Holland, İsveç'teki
Dayan, diren göçmen işçi

HAYDAR KORKMAZ



Y A B A N E L D E H A L K
O Z A N L A R I

5-DM.

Emekçi, Gültekin, Haydar Korkmaz, Kemteri,
Seyfili ve Zamanî'den türküler...

YABANEL YAYINLARI 1



DOSTLAR BENİ HATIRLASIN

Ben giderim adım kalır
Dostlar beni hatırlasın
Düğün olur bayram gelir
Dostlar beni hatırlasın

Can kafeste durmaz uçar
Dünya bir han konan göçer
Ay dolanır yıllar geçer
Dostlar beni hatırlasın

Can bedenden ayrılacak
Tütmez baca yanmaz ocak
Selâm olsun kucak kucak
Dostlar beni hatırlasın

Ne gelsemdi ne giderdim
Günden güne arttı derdim
Garip kalır yerim yurdum
Dostlar beni hatırlasın

Açar solar türlü çiçek
Kimler gülmüş kim gülecek
Murad yalan ölüm gerçek
Dostlar beni hatırlasın

Gün ikindi akşam olur
Gör ki başa neler gelir
Veysel gider adı kalır
Dostlar beni hatırlasın.